

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Popova

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție – A. Cobăneanu, I. Druță, M. Ghervas

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând cererea de revizuire înaintată de către Stanislav Gontar și Vera Gontar,

în cauza privind insolabilitatea Societății cu Răspundere Limitată „Traian-Con”,

împotriva deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2017, prin care s-a respins recursul declarat de către Stanislav Gontar și Vera Gontar și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 16 aprilie 2014 SA „Covis” a înaintat cerere introductivă împotriva SRL „Traian-Con” privind intentarea procesului de insolabilitate.

Prin încheierea din 23 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Traian-Con” și în scopul prevenirii modificărilor stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile Legii insolabilității. În calitate de administrator provizoriu a fost numit Ruslan Petric.

Prin hotărârea din 10 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat SRL „Traian-Con” în stare de insolabilitate, s-a intentat în privința debitorului procedura simplificată a falimentului și s-a desemnat în calitate de lichidator Ruslan Petric.

La 01 martie 2017 lichidatorul SRL „Traian-Con” în procedura simplificată a falimentului a depus cerere, prin care a solicitat încasarea salariului în sumă de 20 000 lei lunar pentru perioada 19.04.2016-28.02.2017 de la fondatorii debitorului Stanislav Gontar și Vera Gontar. (f.d. 93-95, vol. III)

Prin încheierea din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis parțial cererea lichidatorului Ruslan Petric, s-a încasat în mod solidar din contul lui Stanislav Gontar și Vera Gontar în beneficiul lichidatorului SRL „Traian-Con” în procedura simplificată a falimentului Petric Ruslan remunerația pentru îndeplinirea funcției de lichidator în perioada 19.04.2016-28.02.2017 în sumă de 76 000 lei. În rest cererea lichidatorului privind încasarea remunerației s-a respins. (f.d. 108-111, vol. III)

La 19 mai 2017 și la 13 iunie 2017 Stanislav Gontar și Vera Gontar au declarat recurs, solicitând casarea încheierii din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu emiterea unei noi decizii, de respingere a cererii lichidatorului SRL „Traian-Con” în procedura simplificată a falimentului Ruslan Petric privind încasarea în mod solidar din contul lui Stanislav Gontar și Vera Gontar a remunerației pentru perioada îndeplinirii funcției de lichidator. (f.d. 142-143, 184-185, vol. III).

Prin decizia din 14 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către Stanislav Gontar și Vera Gontar împotriva încheierii din 14 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 189-193, vol. III)

La 24 ianuarie 2019 Stanislav Gontar și Vera Gontar au depus cerere de revizuire, solicitând casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2017, adoptarea unei noi decizii cu privire la respingerea cererii lichidatorului SRL „Traian-Con”, Ruslan Petric cu privire la încasarea remunerației. (f.d. 108-110, vol. V) La 07 februarie 2019 revizuenții au depus cereri de revizuire suplimentare. (f.d. 137-139, vol. V)

Drept temei de revizuire Stanislav Gontar și Vera Gontar au invocat prevederile art. 449 lit. b) Cod procedură civilă și anume că au devenit cunoscute unele circumstanțe esențiale pentru examinarea justă a pricinii.

Au menționat că la adoptarea încheierii din 14 martie 2017 și în conformitate cu procesele-verbale din 22.09.2016 și din 05.12.2016 instanța de insolabilitate era obligată să aplice art. 70 alin. (1)-(12) și (14) al Legii insolabilității, iar Colegiul Civil al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 14 iunie 2017 să constate această omisiune din încheierea instanței de insolabilitate.

Consideră că aplicarea art. 70 alin. (1)-(12) al Legii insolabilității este compatibilă cu aplicarea art. 70 alin. (13) , în cazul în care, prin încheierea din 23 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de către SA „Covis” cu obligarea administratorului provizoriu să prezinte în termen până la 26 mai 2014 un raport cu propuneri privind intentarea procedurii simplificate a falimentului ori constatarea solvabilității debitorului și încetarea procesului, iar prin hotărârea din 10 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost intentată procedura simplificată a falimentului.

Prin urmare, instanța de insolabilitate la adoptarea încheierii din 14 martie 2017 nu a avut posibilitatea de a lua în considerație procesele-verbale ale adunării creditorilor, acestea fiind folosite doar la întocmirea cererilor administratorului privind dobândirea remunerației pe o perioadă lungă de timp nejustificată, or bilanțul de lichidare conform hotărârii din 09 iunie 2014 a Curții de Apel Chișinău trebuia înaintat după stabilirea lipsei masei debitoare.

Prin decizia din 14 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție nu se constată că instanța de insolabilitate a emis încheierea, prin care a dispus încasarea mijloacelor financiare, fără a examina corectitudinea calculării, a justificării perioadelor pentru care au fost calculate.

Verificând argumentele revizuenților, examinând materialele cauzei în raport cu temeiurile de revizuire prevăzute de art. 449 Cod procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod procedură civilă instanța de revizuire după ce examinează cererea de revizuire, emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuenții au invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) Cod procedură civilă „au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei” și anume că au devenit cunoscute unele circumstanțe esențiale pentru examinarea justă a cauzei.

Temeiurile invocate și în special faptul că instanța de insolabilitate la adoptarea încheierii din 14 martie 2017 nu a avut posibilitatea de a lua în considerație procesele-verbale ale adunării creditorilor, acestea fiind folosite doar la întocmirea cererilor administratorului privind dobândirea remunerației pe o perioadă lungă de timp nejustificată, or bilanțul de lichidare conform hotărârii din 09 iunie 2014 a Curții de Apel Chișinău trebuia înaintat după stabilirea lipsei masei debitoare. Prin decizia din 14 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție nu se constată că instanța de insolabilitate a emis încheierea, prin care a dispus încasarea mijloacelor financiare, fără a examina corectitudinea calculării, a justificării perioadelor pentru care au fost calculate, nu constituie temei de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2017 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017. Este cert că revizuenții cunoșteau despre probele invocate și despre aplicarea proceselor-verbale ale adunării creditorilor la emiterea actelor judecătorești, care dovedesc că aceștia cunoșteau despre circumstanțele în care au fost emise. Mai mult, faptele invocate de revizuenți nu influențează soluția adoptată de instanțe cu privire la remunerația muncii lichidatorului, care a fost stabilită în conformitate cu prevederile legale.

Colegiul precizează că pe calea revizuirii nu se pune problema realizării unui control judiciar, ci a unei noi judecăți, pe temeiul unor elemente, ce au format obiectul judecății, finalizată cu pronunțarea hotărârii, a cărei revizuire se solicită. Pentru admiterea cererii de revizuire pe acest temei este important ca circumstanțele sau faptele date, existente obiectiv până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Examinând argumentele cererii de revizuire, Colegiul le apreciază drept irelevante și lipsite de contextul pertinent inițierii procedurii de revizuire, or acestea de fapt, nu sunt susținute prin nici un fel de probe indubitabile.

Coroborând cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție notează că argumentele susținute de revizuenți nu pot fi acceptate drept circumstanțe și fapte esențiale ale cauzei.

Colegiul conchide că revizuenții nu au confirmat instanței de judecată existența temeiurilor prevăzute la art. 449 lit. b) Cod procedură civilă.

Colegiul constată că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod procedură civilă.

În susținerea opiniei enunțate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracter substanțial și obligatoriu.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului resjudicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiurile revizuirii nu au fost prezentate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că cererea de revizuire înaintată de Stanislav Gontar și Vera Gontar este inadmisibilă și urmează a fi respinsă.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 449 lit. b), art. 453 Cod procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Stanislav Gontar și Vera Gontar împotriva deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2017 în cauza privind insolabilitatea SRL „Traian-Con”.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas